

Šikana v resortu dopravy pod pláštěm zákona o státní službě

Zákon o státní službě (ZSS) měl přinést profesionalizaci, transparentnost, depolitizaci státní správy, stabilitu výkonu státní služby a kontinuitu služebního poměru – jakýsi kariérní růst. V resortu dopravy však znamená přesně opak, a to dokonce v případě instituce, jež měla být a svého času byla klíčovou pro bezpečnost drážní dopravy – Drážní inspekci (DI), která je podle práva Evropské unie národním inspekčním (vyšetřovacím) orgánem, který má být nezávislým na Ministerstvu dopravy i provozovatelích dráhy a drážní dopravy.

V čele Drážní inspekce je toho času vystudovaný matematik Mgr. Jan Kučera, který aktuálně řeší více než bezpečnost železnice nejméně 2000 stránkový osobní spis Mgr. Romana Šiguta, jeho předchůdce, kterého Jan Kučera šikane a z odborníka na drážní bezpečnost s pozitivním ohlasem a uznáním v Evropě by chtěl udělat „prašivého psa“, pro kterého jako jediného není dnes na Drážní inspekci místo. Přitom mu dělal 10 letdo roku 2016 náměstka a byli známi v resortu jako nerozlučná dvojka, která drží za jeden provaz. Tehdy proběhlo v rámci ZSS výběrové řízení na generálního inspektora Drážní inspekce (GI DI), kde se oba utkali. Boj to byl více než nerovný. Jak v médiích sám prezentoval Mgr. Jakub Kopřiva, náměstek ministra dopravy pro legislativu, který byl ve své funkci nedávno potvrzen, Jan Kučera se stal jeho životním partnerem, a tak o vítězi bylo prakticky rozhodnuto. Byl to ten náměstek ministra, který jako pravá ruka tehdejšího ministra Ťokaza něj podepsal o víkendu smlouvu na mýto a který byl dokonce členem výběrové komise pro výběr státního tajemníka Ministerstva dopravy, kterým se stal v roce 2015 protizákonně Ing. Tomáš Čoček, když nesplňoval zákonem předepsanou praxi. Jako nejvyšší legislativec v resortu je zároveň odpovědný i za tvorbu drážní legislativy, která bývá posuzována při šetření nehodových událostí ze strany DI. Aby to nebylo málo, Mgr. Kopřiva zastává dokonce roli tzv. prošetřovatele na Ministerstvu dopravy a je tak příslušný prošetřovat i případná protiprávní jednání generálního inspektora DI, toho času tedy Jana Kučery.

Výběrové řízení na generálního inspektora Drážní inspekce proběhlo nezákonně, jeho organizace a veškerá administrace byla v gesci státního tajemníka ministerstva dopravy, kontrolu však prováděla sekce pro státní službu náměstka ministra vnitra RNDr. Josefa Postráneckého. Tehdejší státní tajemník MD Ing. Čoček byl ve výběrovém řízení na GI DI nejenve střetu zájmů - působil totiž zároveň jako předseda řídicího výboru dopravce České dráhy, a.s., a člen správní rady provozovatele dráhy Správy železniční dopravní cesty, s. o. – byl tedy členem nejvyšších orgánů subjektů, které jsou nejčastěji předmětem šetření a inspekcí ze strany Drážní inspekce, na kterých má být DI nezávislá, ale dokonce překročil jemu svěřenou zákonnou pravomoc a zapříčinil nezákonnost celého výběrového řízení.

Výběrovou komisi na GI DI totiž musí dle ZSS ve spojení se zákonem o dráhách jmenovat jedine Vláda ČR, což se ale nestalo a jmenoval ji přímo státní tajemník MD Ing. Čoček. Vládě ČR bylo znemožněno nejen rozhodnout o jmenování výběrové komise jako celku, ale i nominovat do této komise svého člena. Žádný z členů výběrové komise (náměstek ministra Ing. Němec, ředitelka odboru personálního Ing. Hrdinová, ředitelka odboru auditu Dr. Šolcová a vedoucí oddělení Ing. Knížek z odboru drážní a vodní dopravy) navíc neměl kvalifikaci (odbornou způsobilost, znalosti) z problematiky bezpečnostního šetření drážních nehod, což je hlavní činnost DI, potažmo jejího generálního inspektora. Výběrová komise tak nezkoumala u uchazečů výběrového řízení znalosti z šetření drážních nehod; ale zkoušela je ze zákona o státní službě, který je v sektoru dopravy důležitější než bezpečnost železniční dopravy, když je třeba přikrýt nějaký ten nepotický vztah. Výběrová komise byla jmenována nezákonně – v rozporu se ZSS a zákonem o dráhách. Hodnocení uchazečů výběrového řízení touto komisí bylo rovněž v rozporu se zákonem – předem nebyla stanovena kritéria hodnocení, ale jakápak chcete kritéria, když je dopředu rozhodnuto...

V rozporu se ZSS nebyla před jmenováním GI DI uzavřena písemná dohoda o výběru nejvhodnějšího uchazeče. Není-li písemná dohoda o výběru uzavřena, nebylo možné žádného z úspěšných uchazečů výběrového řízení jmenovat do funkce GI DI. I kdyby však dohoda uzavřena byla, stejně by byla neplatná, protože Ing. Čoček by tak učinil z funkce státního tajemníka, kterým byl nezákonně.

Rozhodnutí předložit materiál na jmenování GI DI od 1. 7. 2016 ke schválení vládě ČR představovalo další právní pochybení. Vláda ČR tak rozhodla na základě celéhořetězce protiprávních kroků MD, čímž byla úmyslně či z nedbalosti uvedena kolektivně v omyl a jako nový GI DI tak byl protiprávně jmenován Mgr. Jan Kučera, jehož všechna rozhodnutí jsou snadno zpochybnitelná.

Roman Šigut byl následně v roce 2016 převeden na místo náměstka generálního inspektora, na kterém však dlouho nezůstal. Ačkoliv Statut Drážní inspekce vydaný dle zákona o drahách zřizoval pozici náměstka generálního inspektora, Jan Kučera ji společně se státním tajemníkem záhy zrušili a Roman Šigut byl převeden o další stupeň řízení níže na pozici ředitele Ústředního inspektorátu, ovšem i toto místo Jan Kučera společně se státním tajemníkem od 1. 1. 2020 zrušili, a tak po více než 17 letech u DI by mu měl být v těchto dnech definitivně ukončen služební poměr Romana Šiguta.

Skandálem je, že generální inspektor Drážní inspekce Jan Kučera asi nezná zákon o drahách, se kterým byl v rozporu u posledního vládního materiálu z konce minulého roku. Ten představoval likvidaci Romana Šiguta s vysvětlením, že „*dochází ke zrušení odboru ústřední inspektorát s úsporou jednoho místa představeného. Oddělení zařazená v tomto útvaru budou podřízena přímo vedoucímu služebnímu úřadu*“. Pan generální inspektor uvedl vládu ČR v omyl, protože zákon o drahách ustanovení § 53a, odst. 1 stanovuje, že *Drážní inspekce se člení na ústřední inspektorát a územní inspektoráty*.

Doslova legendy kolují resortem dopravy, jak Mgr. Kučera pojal služební hodnocení dle ZSS a svým „objektivním“ hodnocením učinil z Romana Šiguta –původně vynikajícího, všeobecně uznávaného odborníka, podprůměrného zaměstnance.

Sérii protiprávních kroků Mgr. Jana Kučery a vedení resortu dopravy po celou dobu nečinně sledoval a doslova jim sekundoval ten, kdo měl z titulu své funkce striktně dbát na dodržování ZSS, hlídat jeho čistotu a nezneužívání – bývalý náměstek ministra vnitra pro státní službu RNDr. Josef Postránecký, který se stal nedávno státním tajemníkem opět na Ministerstvu vnitra. Jak sám v jednom ze svých dokumentů k námitkám proti nezákonnosti a neplnění zákonných předpokladů podle ZSS uvedl, tak slavný zákon o státní službě není třeba brát tak vážně a pojímat jej čistě formalisticky. Sám tak demonstroval, že v dopravě vznikl zákon o státní službě tímto pojetím zbytečně a nebyl důsledně aplikován, když se to nehodilo vedení resortu. Na řadě je každopádně ještě nezávislý soud, který se bude určitě řídit platnými zákony a nikoliv dojmy, do jaké míry je třeba je brát vážně, aplikovat a nezneužívat. Napravit reputaci sekce pro státní službu Ministerstva vnitra by ještě mohl nový náměstek ministra vnitra pro státní službu, který se právě ujímá své funkce.

Jindřich Berounský
Svaz Odborářů Služeb a Dopravy